

Nəfəs kimi.. Can kimi

Erməni vəhşiliyinin qurbanlarının intiqamını döyüş meydanlarında aldığımız günlərdə Vətən yaşasın deyə ölmə gedən, şəhidlik zirvəsinə yüksələn leytenant İmanzadə Ayaz Daşqın oğlunun şərəfli ömür yolundan bəhs edir Nəzakət Quluqızının "Onu belə xatırlayıram" adlı kitabına daxil edilən xatirələr. Bu xatirələr dərin bir minnətdarlıq duyğusu ilə anıdır ki, dünya tarixində ən böyük hünər və qəhrəmanlıqlar Vətən naminə edilən qəhrəmanlıqlardır.

Atalarımız "Hünər əhlinin qədrini bilmək gerəkdir" - deyib. N.Quluqızı haqlı olaraq vurğulayır ki, şəhid leytenant Ayaz İmanzadə kimi hünərvər, and yerimizə dönen qəhrəman oğullarımızı yada salmaq, ömür yollarını tarixləşdirmək bizim mənəvi borcumuzdur. Müəllif əbədi və özəli Qarabağ torpaqlarımızın erməni işğalından azad edilməsi naminə canını qurban verən Ayaz İmanzadənin simasını Babək, Koroğlu hünərli qəhrəman oğullarımızın ümumiləşdirilmiş obrazını təqdim edib. Səmimi, kövrək duy-

ğular, xatirələr fonunda şəhid qəhrəmanımızın işıqlı xatirəsini əbədləşdirən söz abidəsidir bu kitab. Qəhrəmanlıq tariximizin yeni bir səhifəsi kimi qələmə alınıb. Oxuyursan və bütün səmimiyyətilə etiraf etməli olursan ki, şəhid qəhrəmanımız Ayaz İmanzadə barəsində yazılan bu kitabın sənə yaşatdığı qəlb çırpıntılarını, ağrı və nisgilini, eyni zamanda qürurunu heç vaxt keçirməmişən.

Zaman-zaman eşitdiyimiz nağıllarda, dinlədiyimiz dastanlarda, cild-cild kitablarda öz qəhrəmanlarımızı axtarmışıq. Koroğlu, Babək kimi xalq qəhrəmanlarımızın yolunu təkrar etmək olub amacımız. Adətən, tarixi qəhrəmanlarımızın səsi uzaq əsrlərdən gəlib həmişə. Nəzakət Quluqızının dərin bir səmimiyyətlə qələmə aldığı "Onu belə xatırlayıram" adlı kitabda isə biz müasirimiz olan, çağdaşımız, bizə böyük vətəndaşlıq qüruru yaşadan qəhrəmanlarımızdan biri olan Ayaz İmanzadə ilə nəfəs-nəfəsə dayanırıq. Onu xəyali olsa da, görür, duyuruq. Həmsöhbətimizə dönür.

Təbii ki, bir insan ömrünün yaşantıları ənənəvi, sadə məlumatlarla bitmir. Bu mövzuyla bağlı konkret xatirələr, yadasmalar, vəfalı münasibət gelişmələri var. Deyilən, dilə gətirilən xatirələr qürur, iftixar hissilə yanaşı, çox vaxt dərin təəssüf hissi, acı köksötürmələrlə izlənilir. Bu deyilənlər "Onu belə xatırlayıram" adlı kitabın az qala hər səhifəsinə hakim kəşilib. Bunun belə olmasını görmək üçün şəhid leytenant Ayaz İmanzadənin vəfalı ömür-gün yoldaşının xatirələrinə nəzər salmaq bəs edər: "Udqundum. Səsim xırıldadı. Sonuncu sözü elə bil mən demirdim. Ayaz isə heç nə olmamış kimi mənə tərəf çevrildi və çox sakit, ciddi tonda sualına sualla cavab verdi:

- Bir gün şəhid olsam... neyləyərsən?"

Onsuz da son günlər əsəb keçirirdim. Onun bu sualına isə daha çox həşirləndim. Elə bu hal ilə cavab vermək istəyirdim ki, o, əli ilə ağzımı tutdu və gülümsədi:

- Bilirəm, "səni heç vaxt bağışlamayacağam" - deyəcəksən. Amma sən o ürəyin sa-

hibi deyilsən. Səni boşuna seçməmişəm ki.. Sən əsl zabıt xanımınan; güclü, mətin və dözümlü. Belə də qal! Zabıtın şərəfi təkcə onun hünərində, mərdliyi və sədaqətində deyil. Zabıtın ləyaqəti həm də onun gözünü arxada qoymadığı ailəsidir.

Çox utandım. Başımı aşağı salıb susdum. O isə nəvaziş və ciddiyyətlə.

- Başımı dik tut! Fəxr et! Sən zabıt xanımınan!"

Unudulmaz Ayazını belə tanımış, belə sevmişdi onun vəfalı ömür-gün yoldaşı. Nəzakət Quluqızı "Onu belə xatırlayıram" kitabında məhz bu cür inamlı, imanlı vətən oğlu barədə də dilə gətirilənləri qələmə alıb. Ayazın doğmalarının təəssüf, nisgil duyğusunu öz ömrünün-günün bir parçası kimi qələmə alıb.

Ayaz İmanquliyev zabıt idi. Neftçalada doğulmuşdu. Cəmsid Naxçıvanski adına Hərbi liseyi bitirmişdi. Hərbin sirlərinə yiyələnmişdi. Amma onu fərqləndirən bir xüsusi cəhət də var idi; ara-sıra şeirlər yazırdı. Təsəlli, toxtaqlıq duyğuları boyaboy görünürdü onun misralarından. Sanki doğmalarını öz qədərinə hazırlayırdı. Yazırdı ki:

Gecələrdən qorxma...

Pəncərəndən ulduz kimi parlayacağam.

Uzaqdayam deyə yanılırsan,

Kölgə kimi arxanda,

Nəfəs kimi içində,

Can kimi

Yanıdayam.

Təqdim olunan kitabı oxuyursan; hər sətirdən, çevrilən vərəqlərdən Şəhid qəhrəman Ayazın səsi gəlir, baxışları, nəfəsi hiss olunur. Ona görə də yalnız gecələrdə güvəndə bilirsən özünü.

Pəncərədən ulduzunun parladığını hiss edirsən. Yolunu gözlədiyinin çox, olduqca çox yaxında olduğunu hiss edirsən. Kölgən kimi yaxında durduğunu görürsən. Nəfəs kimi, can kimi hiss edirsən.

Paklaşırsan. Dirəniş gücün artır, xalqının ruhunu daha çox duyur, duyursan...